



Lovtidende A

2026

Udgivet den 19. februar 2026

16. februar 2026.

Nr. 286.

Bekendtgørelse af anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser

Herved bekendtgøres anordning nr. 472 af 25. september 1984 om ikrafttræden for Grønland af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser med de ændringer, der følger af anordning nr. 1197 af 25. november 1995, anordning nr. 1148 af 26. november 2004, anordning nr. 250 af 20. marts 2017 og anordning nr. 2461 af 14. december 2021.

Kapitel 1.

Personskade.

§ 1. Staten yder erstatning og godtgørelse for personska-
de, der forvoldes ved overtrædelse af kriminallov for Grøn-
land eller lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning,
hvis overtrædelsen er begået i Grønland. Det samme gæl-
der personska-
de, der indtræder i forbindelse med hjælp til
politiet under anholdelse eller i forbindelse med handlinger,
der foretages med henblik på lovlig privat anholdelse eller
forhindring af strafbare handlinger.¹⁾

Stk. 2. Erstatning ydes endvidere for skade på tøj og andre
sædvanlige personlige ejendele, herunder mindre kontantbe-
løb, som skadelidte havde på sig, da personskaden blev
forvoldt.

Stk. 3. Erstatning kan i særlige tilfælde ydes for skader,
der forvoldes ved handlinger begået uden for den danske
stat, hvis skadelidte har bopæl i Grønland. Erstatning kan
endvidere ydes, når sådanne handlinger er begået mod ska-
delidte med bopæl i Grønland under dennes erhvervsudøvel-
se uden for den danske stat.

Kapitel 2.

Tingsskade.

§ 2. Afgår skadelidte ved døden, ydes der erstatning m.v.
efter erstatningsansvarslovens §§ 12-14 a og § 26 a.

§ 3. Staten yder erstatning for tingsskade, der ved over-
trædelse af kriminallov for Grønland forvoldes i den danske
stat af personer, der

- 1) i medfør af en kriminel dom²⁾ er tvangsanbragt på in-
stitution eller i privat hjem,
- 2) er anholdt med henblik på tilbageholdelse eller er tilba-
geholdt,
- 3) er optaget i døgninstitutioner for børn og unge efter
landstingsforordning om hjælp til børn og unge,
- 4) på grund af åndssvaghed har ophold på institutioner for
personer med vidtgående fysiske eller psykiske handi-
cap, eller

- 5) er indlagt eller tilbageholdt mod deres vilje på de ho-
spitaler m.v., der er nævnt i § 1 i lov om sindssyge
personers hospitalsophold, jf. lov nr. 259 af 27. maj
1981 om ikrafttræden for Grønland af lov om sindssyge
personers hospitalsophold.

Stk. 2. Erstatning ydes for skade, der forvoldes på insti-
tutionens område eller under ophold uden for dette med
tilladelse eller i forbindelse med udeblivelse eller undvigelse.
Skader, der forvoldes af personer, der er tvangsanbragt
i privat hjem, kan dog alene erstattes, for så vidt skaden
er forvoldt på hjemmets område eller i dets umiddelbare
nærhed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at erstat-
ning ydes for skader forvoldt af personer, der frivilligt har
ophold på institutioner under kriminalforsorgen, hvis skaden
er forvoldt på institutionens område eller i institutionens
umiddelbare nærhed.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter forhandling med ved-
kommende minister fastsætte regler om, at erstatning ydes
for skade forvoldt af personer, der er anbragt i familiepleje.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte regler, hvorefter staten
kan erstatte den i § 3, stk. 1, nævnte skade, der forvoldes
af personer, som i Finland, Island, Norge eller Sverige er
undvejet fra institutioner svarende til dem, der er omtalt i §
3, stk. 1.

§ 5. Erstatning ydes ikke til offentlige myndigheder eller
institutioner.

Kapitel 3.

Fælles bestemmelser m.v.

§ 6. Erstatning ydes, selv om skadevolderen er

- 1) ukendt eller ikke kan findes,
- 2) under 15 år eller
- 3) utilregnelig.

Stk. 2. Erstatning ydes, selv om tiltalte under kriminalsaa-
gen frifindes, hvis lovens betingelser i øvrigt er opfyldt.

§ 6 a. Ved afgørelser om erstatning efter denne lov finder dansk rets almindelige regler om skadevolderens erstatningsansvar, herunder om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes eller afdødes medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade, tilsvarende anvendelse.

§ 7. Erstatning ydes ikke, i det omfang skaden godtgøres af skadevolderen eller dækkes af forsikringsydelser eller andre ydelser, der har karakter af virkelig skadeserstatning.

Stk. 2. Erstatning ydes ikke til dækning af regreskrav mod skadevolderen.

§ 8. Erstatning efter § 3 kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte har undladt at træffe sædvanlige sikkerhedsforanstaltninger, herunder tegning af forsikring.

§ 9. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at krav under et bestemt beløb ikke erstattes.

Stk. 2. Der ydes erstatning og godtgørelse for krav indtil 3.500 kr., hvis forholdet er omfattet af § 1, og kravet er fremsat rettidigt, jf. § 13, medmindre det er åbenbart, at lovens øvrige betingelser ikke er opfyldt. Beløbet reguleres efter reglerne i § 15 i lov om erstatningsansvar. Erstatning og godtgørelse efter 1. pkt. er betinget af, at skadelidte fremsætter sit samlede krav vedrørende samme lovovertrædelse i det omfang skadelidte er bekendt med kravets eksistens på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen.

Stk. 3. Justitsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at der ydes erstatning efter § 3, stk. 1-3, for skader forvoldt i institutionens umiddelbare nærhed, selv om skaden er mindre end det beløb, der fastsættes efter stk. 1.

§ 9 a. Erstatning for tingsskade, jf. §§ 3-4, kan ikke overstige 50.000 kr. Beløbet reguleres efter reglerne i § 15 i lov om erstatningsansvar.

§ 10. Erstatning er betinget af, at lovovertrædelsen er anmeldt til politiet inden 72 timer, og at skadelidte under en eventuel kriminalsag mod skadevolderen nedlægger påstand om erstatning.

Stk. 2. Kravet om anmeldelse inden 72 timer gælder dog ikke for sager om overtrædelse af kriminallovens §§ 74, 77, 79-81, 82, stk. 1, og § 85, stk. 4, og sager om overtrædelse af kriminallovens § 78, der begås over for en person under 18 år.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 kan fraviges, hvis forholdene taler for det.

Stk. 4. Politiet vejleder skadelidte om retten til at få erstatning efter denne lov.

§ 10 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om erstatning og godtgørelse skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Justitsministeriet stiller til rådighed (digital selvbetjening) for Grønland.

§ 10 b. ³⁾ Afgørelse om erstatning for skader, der er forvoldt ved overtrædelser, der er begået i Grønland, træffes af et særligt grønlandsk nævn. Nævnet består af landsdommeren i Grønland, der er formand, og af 2 andre medlem-

mer, hvoraf det ene medlem udnævnes efter indstilling fra Inatsisartut og det andet medlem efter indstilling fra landsstyremedlemmet for sociale anliggender.

Stk. 2. I øvrigt træffes afgørelsen af det nævn, der er nedsat efter lovens § 11.

§ 11. Afgørelse om erstatning træffes af et nævn, der nedsættes af justitsministeren.

Stk. 2. Nævnet består af en formand, der skal være dommer, og af 2 andre medlemmer, hvoraf det ene medlem udnævnes efter indstilling fra socialministeren og det andet medlem efter indstilling fra advokatrådet. Medlemmerne og stedfortrædere for disse udnævnes for 4 år.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nævnets forretningsorden og regler om indgivelse af ansøgning.

§ 11 a. Er skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse fra skadevolderen afgjort ved dom, ydes erstatning efter denne lov med det beløb, som er fastsat ved dommen, jf. dog §§ 7-10.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder ikke, for så vidt skadevolderen under sagen må anses for at have anerkendt kravet eller dets størrelse.

Stk. 3. Taler særlige omstændigheder derfor, kan nævnet uanset reglen i stk. 1 tilkende skadelidte en højere erstatning eller godtgørelse end fastsat ved dommen.

§ 11 b. Har skadelidte indgivet ansøgning til nævnet om erstatning efter denne lov, og er skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse fra skadevolderen under behandling ved retten eller afgjort ved dom, jf. § 11 a, stk. 1, kan nævnet med justitsministerens tilladelse indtræde som part i sagen eller indbringe dommen for højere ret efter samme regler som den skadelidte. Nævnets appelfrist er 8 uger og regnes fra den dag, da nævnet er gjort bekendt med dommen.

§ 11 c. Nævnet træffer ikke afgørelse, før kriminalsagen mod skadevolderen er afgjort ved endelig dom, eller efterforskningen er indstillet. Afgørelsen udsættes endvidere med henblik på at konstatere, om skaden dækkes fra anden side, jf. § 7, stk. 1.

Stk. 2. Uanset at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, kan nævnet træffe afgørelse, hvis forholdene taler for det.

§ 12. Justitsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at afgørelse om erstatning efter § 3, stk. 1-3, for skader under et bestemt beløb forvoldt i institutionens umiddelbare nærhed kan træffes af institutionen.

Stk. 2. § 13 og § 14, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger, der behandles af institutionen.

Stk. 3. Institutionens afgørelse kan af skadelidte og skadevolderen påklages til nævnet.

§ 13. Nævnet kan ikke behandle en ansøgning, der er indgivet over 2 år efter, at lovovertrædelsen er begået, medmindre der foreligger særlige grunde.

Stk. 2. Hvis der i sagen er afsagt dom, regnes fristen i stk. 1 fra dommen var endelig. Hvis politiet har efterforsket sagen, uden at der efterfølgende er rejst kriminalsag, regnes

fristen fra tidspunktet for politiets afgørelse om indstilling af efterforskningen.

Stk. 3. Hvis nævnet har truffet endelig afgørelse om erstatning eller godtgørelse, kan nævnet ikke behandle yderligere krav fra samme ansøger vedrørende samme lovovertrædelse, hvis det nye krav fremsættes, mere end 2 år efter, at nævnet har truffet endelig afgørelse. Hvis ansøgeren først senere indså eller burde indse eksistensen af det nye krav, regnes fristen i 1. pkt. fra dette tidspunkt. Hvis nævnet anmoder om dokumentation for et fremsat krav og dokumentation ikke er fremsendt senest 2 år efter nævnets endelige afgørelse, kan nævnet ikke behandle kravet. 1.-3. pkt. kan fraviges, hvis der foreligger særlige grunde.

§ 14. Nævnet kan opfordre ansøgeren til at medvirke til sagens oplysning, herunder ved personligt fremmøde for nævnet, ved i tilfælde af personskade at lade sig undersøge af en læge og om fornødent, eventuelt ved indlæggelse, at lade sig undergive observation og behandling. Nævnet kan endvidere afkræve andre, der har kendskab til forholdene, oplysninger, der må anses for nødvendige. Nævnet kan herunder indhente sygehusjournaler eller udskrifter heraf.

Stk. 2. Nævnet kan indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabet.

Stk. 3. Nævnet kan forlange optaget retsligt forhør.

Stk. 4. Efterkommer ansøgeren ikke inden en fastsat frist en opfordring fra nævnet om at medvirke til sagens oplysning, kan sagen afgøres på det i øvrigt foreliggende grundlag.

§ 14 a. Nævnet kan efter forhandling med Grønlands Selvstyre få terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige til brug for behandlingen af ansøgninger i medfør af denne lov.

§ 15. Udgifterne ved sagens behandling ved nævnet, herunder udgifter til de undersøgelser, der er omtalt i § 14, stk. 1, betales af staten.

Stk. 2. Nævnet kan i særlige tilfælde bestemme, at ansøgeren helt eller delvis skal have dækket udgifter, som han har afholdt i anledning af sagen.

§ 16. Nævnet har den endelige administrative afgørelse af de sager, der indbringes for nævnet.

§ 17. Staten indtræder, i det omfang der ydes erstatning, i skadelidtes krav mod skadevolderen.

§ 18. Har ansøgeren givet urigtige oplysninger eller forti- et omstændigheder af betydning for erstatningen, kan beløb, som er modtaget med urette, kræves tilbagebetalt.

Stk. 2. Tilbagebetaling kan endvidere kræves, i det omfang skaden senere godtgøres af skadevolderen eller dækkes af forsikringsydelse eller andre ydelser, der har karakter af virkelig skadeserstatning.

Kapitel 4.

Ikrafttrædelse.

§ 19. Loven træder i kraft den 1. oktober 1976.

Stk. 2. Loven anvendes ikke på skader, der forvoldes ved overtrædelser begået før lovens ikrafttrædelse.

§ 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Anordning nr. 472 af 25. september 1984 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 1. Loven træder med de i §§ 2-7 angivne ændringer i kraft for Grønland den 1. november 1984.

Stk. 2. Loven gælder ikke for skader, der er forvoldt ved overtrædelser, som er begået før lovens ikrafttræden.

Anordning nr. 1197 af 25. november 1995 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3. Anordningen træder i kraft den 1. februar 1996 og finder anvendelse på skader, der forvoldes ved overtrædelser begået efter anordningens ikrafttræden.

Anordning nr. 1148 af 26. november 2004 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3. Anordningen træder i kraft den 1. januar 2005 og finder anvendelse på erstatningsansvar for skader, der indtræder efter anordningens ikrafttræden. Ved ikrafttrædelsen den 1. januar 2005 reguleres erstatnings- og godtgørelsesbeløbene i overensstemmelse med § 2, nr. 11, pr. 1. januar 2005.

Anordning nr. 250 af 20. marts 2017 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23. Anordningen træder i kraft den 1. april 2017.

Anordning nr. 2461 af 14. december 2021 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Anordningen træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. § 1, nr. 3, finder anvendelse på skader, der forvoldes ved overtrædelser, der begås efter anordningens ikrafttræden.

Stk. 3. § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på skader, der er forvoldt ved overtrædelser, der er begået mere end 2 år

før anordningens ikrafttræden. For sådanne skader finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Justitsministeriet, den 16. februar 2026

PETER HUMMELGAARD

/ Niels Dam Dingsøe Petersen

-
- 1) Udtrykket 'strafbare handlinger' skal forstås som 'kriminelle handlinger'.
 - 2) Udtrykket 'kriminell dom' skal forstås som 'dom i en kriminalsag'.
 - 3) § 10 b svarer til § 7 i anordning nr. 472 af 25. september 1984 om ikrafttræden for Grønland af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. Bestemmelsen er af lovtekniske årsager indsat som § 10 b i anordningsbekendtgørelsen.